

Хай кожен прожитий день залишає найкращі спогади

1 жовтня у світі відзначають Міжнародний день людей похилого віку. Таких на Львівській залізниці понад 40 тисяч осіб. На долю багатьох випало пізнати нелегкі випробування воєнного лихоліття та повоєнних років. Ніна Петрівна Лебеденко – одна із них. І хоча вона недавно відсвяткувала поважний ювілей, але і надалі не полишає активної праці у Раді ветеранів війни і праці управління залізниці. Ніна Петрівна є членом комісії медичного забезпечення ветеранів та членом ревізійної комісії об'єднання Ради ветеранів залізниці. Їй також доручено оперативний зв'язок із ветеранами праці управління залізниці. "Я завжди готова допомагати ветеранам", – каже Ніна Петрівна.

Нечасто таке почуєш у нинішній важкий час, особливо, коли роки давно на зиму повернули. Проте Ніна Петрівна Лебеденко належить до людей, в яких живе постійне бажання допомагати іншим, підтримувати їх у тяжкі хвилини, вселяти надію на краще. Ця потреба виробилась у неї ще з дитинства. Ніна Лебеденко виросла у багатодітній дружній сім'ї і була улюбленою дитиною – вона завжди намагалась усім чимось допомогти, всіх шкодувала та ділилась тим, що мала. Ніні Петрівні випало пізнати воєнне лихоліття та життя без годувальника, коли батько пішов на фронт, а мати, щоб ростити шестеро дітей, працювала на різних роботах в колгоспі. Допомогали їй діти, в тому числі 12-річна Ніна. Та й після війни було не легше: глава багатодітної сім'ї повернувся з фронту інвалідом 1-ї групи, а згодом народилось ще троє дітей. А невдовзі батькова сестра зі Львова Надія запросила Ніну до себе. У вересні 1949-го дівчина вже долала поїздом неблизьку дорогу – від козачої станції Пресногорковка Хустанайської області, що в Казахстані, до невідомого міста в Західній Україні. Через п'ять років цю дорогу повторить і

Ольга – молодша сестра, яку Ніна Петрівна запросить до себе, допоможе їй здобути фах інженера залізничного транспорту (Ольга 42 роки пропрацювала у Львівській дистанції цивільних споруд).

З 10 жовтня 1949 року Ніна Лебеденко вже працювала таксирувальницею у пасажирському секторі фінансової служби Львівської залізниці. Згодом перейшла в дорпрофсож на посаду інструктора із соцстраху. Власне досвід цієї роботи стає у пригоді їй і зараз у Раді ветеранів, адже відпрацювавши на залізниці 53 роки, вона знайома майже зі всіма пенсіонерами управління залізниці, знає їхні проблеми і потреби. Першою дізнається, кого треба відвідати в лікарні, підтримати морально і матеріально допомогти. А ще Ніна Петрівна займається передплатою періодичних видань для ветеранів, запрошує їх на різні культурні заходи, які організовує керівництво залізниці і дорпрофсож, а також добре знає кому з ветеранів найбільше потрібна путівка до санаторію чи в пансіонат.

Переступивши вперше поріг управління залізниці у жовтні 1949-го, вона і зараз залюбки поспішає в цю монументальну залізничну будів-

лю, що виросла у лютому 1914 року на розі теперішніх вулиць Гоголя та Листопадового чину завдяки залізничникам і відтоді вірно служить їм, незважаючи на поважний вік. Адже весь час тут – штаб залізниці.

Спогади. Їх чимало в пам'яті Ніни Петрівни. На її життя припали події, вписані яскравими рядками в історію Львівської магістралі, разом із тисячами працівників вона свого часу брала участь у розвитку та розбудові залізниці.

День за днем, місяць за місяцем, рік за роком поспішає Ніна Петрівна Лебеденко до людей з добром та гарним настроєм. З дитинства, з родинного вогнища, з юних літ на все життя успадкувала вона найдорожчий скарб – коштовне тепло щирих взаємин і віддане небайдуже серце.

Їй часто сниться рідна Пресногорковка – край лісів та озер, трьохсотлітній Свято-Нікольський храм у променях сонця, велика дружна сім'я Дербілових (дівоче прізвище Ніни Петрівни), в якій серед усіх дев'яти дітей вона була найстаршою.

До цих спогадів повернув її недавно й поважний ювілей: прийшли вітальні телеграми з різних кінців

України та з-за кордону, а в них найщиріше побажання здоров'я та довголіття. Привітав син Олександр та внуки Сашко, Оленка і Лариса. Але особливо зворушило вітання від молодшого брата Анатолія та Сергія, які зараз мешкають в Російській Федерації. Спогади знову повернули її в далеке минуле, коли, працюючи, знаходила час прибігти додому, щоб нагодувати молодших братів та сестер. Ось рядки із послання рідних братів: "Ти, старша сестра, була помічницею батькам, дбала про нас. Прибігала з магазину, де працювала помічницею продавця, щоб погодувати нас – готувала їжу, давала нам дерев'яні ложки і мли ілі суп, смак від якого зберігся в нашій пам'яті донині... Не сумуй сестричко, що пролетіло стільки літ, від душі бажаєм щастя на твій довгий вік. Хай кожен ранок дарує радість і відчуття щастя, а кожен прожитий день залишає найкращі спогади".

Ніна Петрівна часто перечитує ці рядки, перегортає купку телеграм та вітальних листівок і, щоб приховати сльози, притуляє обличчя до букета чарівних троянд...

**Орися ТЕСЛЮК,
Анна МІЛБРУД**

• З редакційної пошти

Чому б не написати книгу про видатних залізничників Львівської магістралі

Нещодавно у львівському Палаці Потоцьких відбулася презентація книги Ігоря Черновола "100 видатних львів'ян". До книги увійшло сто видатних постатей XIX-XX століття (австрійців, вірмен, українців, поляків), чие життя та діяльність були пов'язані з містом Лева та іменами яких записані на скрижалях світової історії та культури.

Видавець книги директор ТзОВ "Триада плюс" Андрій Трач, який тісно співпрацює зі Львівською дирекцією залізничних перевезень, видав якісну книгу, яку високо оцінили львівські письменники. Під час презентації мені подумалось, а чому ми, залізничники, не можемо у схожій книзі згадати про своїх колег, які відійшли у вічність, але так багато зробили для розвитку залізничного транспорту. Вшанувавши наших видатних попередників, ми найкраще подбаємо про майбутнє...

Знаючи, що на залізниці проходить рейтингове голосування "Видатні залізничники України", я підтримую постать Георгія Кірпи. Внесок Георгія Миколайовича у розвиток Львівської залізниці, інших залізниць, України в цілому важко переоцінити. Люди справедливо надали йому перевагу серед інших кандидатів. Ще багато планів та задумів було в цієї чудової людини. Їх, на жаль, не вдалося йому здійснити. Думаю, якщо б за результатами рейтингового голосування на Львівській залізниці побачила світ така книга, вона б користувалася великим попитом не лише у нас, а й за кордоном, адже Львівська залізниця межує із багатьма країнами Західної Європи і взаємини наших залізничників зі своїми колегами за кордоном дуже тісні.

Книга Ігоря Черновола "100 видатних львів'ян" – про людей мистецтва, політики, культури, а про тих, хто творив історію на підприємствах, на транспорті, не згадано. Дуже багато добрих справ було зроблено на Львівській залізниці нашими товаришами і забути про це, вважаю, було б несправедливо. Розумію, що це потребуватиме матеріальних витрат та користь від такої книги буде значно більшою.

**Володимир ЗАХАРКО,
пенсіонер, колишній працівник Львівської
дирекції залізничних перевезень**

До Борщова на фестиваль борщу

Нещодавно ветерани Тернопільського залізничного вузла побували на фестивалі борщу та української вишивки, який проходив у місті Борщові на Тернопільщині. Ініціатором поїздки виступила голова ради ветеранів Тернопільської дирекції залізничних перевезень Ніна Вавришук.

Вранці 13 вересня комфортабельний автобус із 50 ветеранами під звуки святкового маршу рушив у дорогу.

У Борщові до основної групи долучилося ще 12 ветеранів із Чортківського вузла. Гостинно зустріла приїжджих начальниця станції Борщів Світлана Войтишин, яка супроводжувала делегацію до місця урочистостей.

На стадіоні у Борщові нас очікувало яскраве свято. Господині гостинно припрошували усіх присутніх скуштувати різні види бор-

щу, а було їх аж 55 видів! Зіхалися на свято і народні майстрині Тернопільщини, які представляли свої вишиті роботи. Їх було так багато, що від різнобарв'я вишиванок розбігалися очі. На полі стадіону свої таланти глядачам демонстрували сотні учасників художніх колективів Тернопільщини.

Екскурсія на фестиваль бор-

щу була дуже цікавою. Ветерани щиро вдячні організаторам цієї незабутньої екскурсії і фестивалю, а також головам профкомів, які узяли на себе транспортні витрати.

**Антон ВАЦИК,
голова ради ветеранів
локомотивного депо Тернопіль
Фото автора**

"Дякую за те, що поважаєте старість"

Шановна редакціє газети "Львівський залізничник"! Звертаюся до тебе на прохання моєї мами, Ликової Єфросинії Порфірівни, 1912 року народження, колишньої залізничниці, інваліда I групи, учасника бойових дій. Із 4 по 20 травня цього року моя мама перебувала на лікуванні у госпіталі ветеранів війни. Приємною несподіванкою для неї та, власне кажучи, для всього колективу терапевтичного відділення госпіталю, став візит начальника вагонного депо Здолбунів Йосипа Володимировича Гавришака, голови профкому депо Марії Степанівни Помазанко та го-

лови ради ветеранів депо Олександра Миколайовича Гуменюка. Вони спеціально приїхали у медзаклад, за 75 км від основного виробництва, щоб привітати маму зі святом Перемоги.

Дуже хочу через нашу газету щиро подякувати керівництву та трудовому колективу вагонного депо Здолбунів, де розуміють старість, шанують ветеранів і не забувають рядових робітників, адже мама багато років працювала звичайним провідником.

З повагою

Людмила ФЛОРЕСКУ, м. Рівне

<p>ЗАСНОВНИКИ: управління Львівської залізниці та дорпрофсож Ресстраційне свідцтво КВ № 1252. Редактор Ігор ПАРАЩАК тел. 226-32-97 факс. 226-41-83 Заступник редактора Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10</p>	<p>Відповідальний секретар Галина КВАС.....226-25-67 Кореспонденти: Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03 Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65 Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23 Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83 Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34 Коректор Валентина СУТАК.....226-37-80 Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80</p>	<p>Львівський Залізничник Адреса редакції: 79000 м. Львів, вул. Гоголя, 1. E-mail: lz@railway.lviv.ua ГС ДТГО "Львівська залізниця" Р/р 260000092670 Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956 ЛФ АБ "Експрес-Банк"</p>	<p>Індекс газети 30223. Виходить щоп'ятниці. Тираж 28 718. Замовлення 1639. Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети "Львівський залізничник". Комп'ютерна верстка Антоня БЕГЛЯРОВА ..... 226-38-15. Склад редакційної колегії: Ігор Парашак, Андрій Везденко, Орися Теслюк, Галина Квас, Олександр Гершуненко.</p>	<p>Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції. Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. При цитуванні посилання на газету "Львівський залізничник" обов'язкове. Газету віддруковано у "Видавничому Домі "Високий Замок".</p>
--	--	---	--	--